

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

★ № 120 (7407) ★

Субота, 1 серпня 1987 року

★ Ціна 3 коп.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

Вагомими успіхами у праці зустрічають своє професійне свято броварські залізничники. В цьому році вони виконують плани з усіх показників. Особливо велику увагу приділяють трудівники станції своєчасному і повному завантаженню вагонів. Немає зараз і понаднормативних їх простоїв. Ударно працює в ці літні дні колектив, очолюваний Миколою Петровичем Зайцем. На першому плані в нього — підготовка колій і всього іншого залізничного обладнання до зимового періоду. У числі кращих людей станції Бровари називають також складача поїздів Володимира Семеновича Дяченка. Чотири десятиліття свого життя він присвятив роботі на залізниці. Його добросовісна праця є прикладом для інших.

На знімках: бригадир М. П. ЗАЄЦЬ; ідуть роботи по очищенню і ремонту колій; передовий складач поїздів В. С. ДЯЧЕНКО.

Фото М. Семінога.

Нагороди КОСМОНАВТАМ

За успішне здійснення космічного польоту на орбітальному науково-дослідному комплексі «Мир» — «Соліс» і виявлені при цьому мужність і героїзм Президія Верховної Ради СРСР присвоїла Вікторенку Олександрову Степановичу і Лавейкіну Олександрову Івановичу звання Героя Радянського Союзу з врученням їм ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» та звання «Льотчик-космонавт СРСР».

Звання Героя Радянського Союзу присвоєно громадянину Сірійської Арабської Республіки космонавту-досліднику Мухаммеду Ахмеду Фарісу.

(ТАРС).

ДЕНЬ МІСТА

У четвер відбулося перше засідання комісії по підготовці святкування Дня міста, яке проводиться 20 вересня. Комісія, очолювана головою виконавчого міського Ради народних депутатів В. М. Зводем, намітила план роботи, розробила заходи, що охоплюють широке коло питань підготовки і проведення свята.

Комісія просить броварчан дати свої пропозиції щодо святкування, а раду ветеранів — створити конкурсні комісії для оцінки різнопланових конкурсів, змагань тощо.

Редакція газети «Нове життя» цією інформацією відкриває рубрику «День міста», під якою висвітлюватиме хід підготовки до свята, проблеми, що виникатимуть в зв'язку з цим. Також розповідатиме про кращі трудові колективи, передових громадян міста, перспективи його розвитку.

За чітким графіком

Виконати план двох років нинішньої п'ятирічки до 70-ї річниці Великого Жовтня зобов'язався колектив ПМК-5 тресту «Укргрожитлопобуд». У будівельників колони слово не розходиться з ділом.

Успіх колективу обумовлює правильний підбір і розстановка кадрів, впровадження прогресивних методів праці, вміль стимулювання.

Зараз колектив готує до здачі в експлуатацію житловий будинок на 72 квартири. Тут опоряджує вальнікам на чолі з старшим виконробом М. М. Осадчим допомагає студентський будівельний загін «Ярославна» Київського педінституту.

З випередженням графіка трудяться броварчани і на спорудженні водолікувального корпусу санаторію «Пролісок».

В. БОНДАРЕНКО.

ГУБИТЬСЯ ХЛІБ

ПОВІДОМЛЯЄ РЕЙДОВА

У наказах на проведення жнив у радгоспах «Зоря», «Заворицький», «Заплавний» наша рейдова бригада не змогла знайти пункту, де б говорилося про те, хто відповідає за якість збирання зернових. За це упущення можна було б не пред'являти керівникам цих господарств претензій, якби не...

Ще перед в'їздом в Світільне можна було сказати, що тут господарі доволі-таки самовпевнені: поля пшениці були не обкошені і не оборані, як цього вимагають правила протипожежної безпеки. На третьому відділку, мабуть, пам'ятаючи про пожежу в гуртожитку минулої зими, «потурбувалися», щоб хліб не згорів. Поля зернових оборали, не обкошуючи, та так, що й колоски привалили землею. Тепер комбайни, що збирають хліб біля дороги, підніма-

ють високо жатки, залишаючи 40-сантиметрову стерню замість 12-сантиметрової.

— У мене ж не бульдозер, я землю гребти не буду, — пояснив комбайнер О. А. Крячок.

На зауваження про те, що просипається зерно через погану герметизацію, хлібороби нічого не відповідали, а брали віхтя і ущільнювали прилягання деталей та кришок в агрегаті.

Ціла хлібна стежка висипалась за комбайном П. Л. Ткача, летіли зерна і з степового корабля В. Ф. Литвиненка. Пояснити це ми попросили головного агронома радгоспу В. Я. Куксу.

— Я вас не розумію, — почав Віктор Якович. — Комбайни у нас були відремонтовані і перевірені перед виходом у поле. А взагалі, що ж це за робота: чотирнадцять пе-

ревірка за десять днів моєї роботи на посаді головного агронома. Нащо воно мені. Я зараз поїду і напишу заяву про звільнення.

Гарячкування Віктора Яковича тут було недоречним. Адже він не зміг показати жодного аргументу на свою користь.

Ми самі поспробували відшукати такого. І направилися до новенької «Ниви». Його господар М. П. Будюга сказав, що зранку шукає причину, чому не заводиться. А вже наблизилася обідня пора. Навіть на цьому агрегаті не було виписано знаку «Д-87», який би свідчив, що якість його підготовки до жнив перевірила комісія.

Через складку герметизацію комбайнів губилось зерно і в «Заворицькому», і в «Заплавному». В першому господарстві один з чотирьох

комбайнів простоював через поломку. На полях залишалися шматки невикористаного полеглої хліба. Їх ніхто не викошував.

Не знайшлося слів для пояснення, чому не закрита кришка над барабанами у комбайна С. А. Савчука, в головного агронома радгоспу «Заплавний» Г. М. Корка. Звіднієї вискакували зерна пшениці. Слабо ущільнений був агрегат сімейного екіпажу Б. С. Коція.

Висновок напрацювався один: ні, ще не виробилось господарське ставлення до народного добра у ряду спеціалістів сільськогосподарства. Цікаво, у чому вони вбачають смисл перебудови?

П. ГОНТАРЄВ — голова міського комітету народного контролю; Г. ГОЛЕЦЬ — позаштатний інспектор міського комітету народного контролю; М. ДОЦЕНКО — помічник прокурора району; В. КАЧОР — начальник відділу пожежної охорони РВВС; І. ОЛЬХОВСЬКИЙ — кореспондент «Нового життя».

ДБАЄМО ПРО ЖНИВАРІВ

З раннього ранку і до глибокої ночі на хлібному полі птажорадгоспу «Семіполківський» не стихає гуркіт комбайнів. З агаральної площі 1100 гектарів скошено зернові на 620 гектарах. В авангарді соціалістичного змагання на скошуванні хлібів іде комуніст В. М. Чаюн, який разом з помічником поклав у валки зернові на площі 100 гектарів і тепер приступив до обмолоту їх. Високоякісно, з перевиконанням норм працював на косовиці В. І. Кочоненко. На 110—120 процентів виконує денні завдання на ЖРС-4,2 В. М. Малій.

Коли підсохли хліба у

валках, три з шести екіпажів підключилися до тих, які вели обмолот. Тепер на цій роботі зайнято 9 агрегатів.

Перед у змаганні веде комсомольський екіпаж, командиром якого Григорій Вавикін і помічником Сергій Пацюк. При сезонному зеданні 320 тонн молоті механізатори уже намолотили понад 200 тонн зерна.

З не меншим завзяттям трудяться В. Г. Гречко та Ф. С. Островський. Зразки високопродуктивної праці показує І. А. Ханін, який взяв собі за поміч-

ника сина-старшокласника Іван Андрійович разом з Андрієм намолотили близько 200 тонн пшениці.

У нинішньому році активізував свою роботу на хлібному полі профком господарства. Ефективно працює штаб по підбиттю підсумків соціалістичного змагання, партгрупа, яку очолює М. І. Влезько. Якість скошування і обмолоту хлібів, очистку зерна на токах перевіряє пост народного контролю на чолі з О. О. Підгайним. Адже жнива нинішня — не з легких, хліба повиля-

гали. І потрібно пильно стежити за кожним полем, щоб уникнути втрат урожаю. Враховуючи ці обставини, члени поста НК організували роботу групи косарів. У міру потреби вони підкошують хліба у важкодоступних місцях. В окремі дні цим зайнято до 100 чоловік.

На трудовий ентузіазм запалює людей широка дівість і гласність соціалістичного змагання, підсумки якого підбиваються і оголошуються щодня. Переможцям вручається переможний вимпел, а на

агрегатах встановлюються червоні прапорці. На щоглах біля контори і на польовому стані піднімається прапор трудової слави. Переможцям змагання серед жаткарів одержить премію 150 карбованців, серед комбайнерів — 250 карбованців.

Профком подбав і про побутове обслуговування хліборобів, організувавши високоякісне дворазове харчування, виїзди автокранів радгоспробкоопу, на місця роботи людей підвозиться квас, обладнано табір для відпочинку працюючих.

П. ГУЛЬКО, голова профкому.

...ЦЕ НАС ХВИЛЮЄ

ЛИСТИ ПРО ПЕРЕБУДОВУ

У ПРОГРАШІ—
ВСІ МИ

ЗАКІНЧИЛОСЯ перше півріччя, підведено підсумки діяльності нашого колективу. Чи задовольняє нас те, що план з обсягу будівельно-монтажних робіт власними силами ми виконали на 100 процентів, досягли виробітку на одного працюючого 110 процентів, а з генпідраду — всього на 78,6 процента? Звичайно, ні. А от чому так сталося, давайте розберемося.

Отже, недоосвоєно 355 тисяч карбованців будівельно-монтажних робіт. В той же час майже всі субпідрядники нашої ПМК-24 свої піврічні завдання виконали і навіть перевиконали. Вся біда в тому, що їх інтереси не співпадають з нашими, адже за своєчасне введення об'єкта в дію вони не відповідають.

Як же уникнути багатьох накладок, добитися чіткої роботи будівельного конвейєра? Безумовно, спочатку слід приділити більше уваги координації планів будівельних організацій в цілому по району. Зробити це в компетенції відділу капітального будівництва РАПО (начальник М. М. Михайлов). На ділі ж іноді сам замовник, тобто РАПО, є основним винуватцем зривів на пускових об'єктах через несвоєчасні видачу проектною документацією або постачання обладнання. За прикладами далеко ходити не треба. Нещодавно ми ввели в дію Удальню птахоадгоспу «Семиполківський», де обладнання було завезено лише в третій декаді червня (згідно з договором ми чекали його в квітні). Зараз керівництво цього ж господарства з тих же причин затримує нас на пусковому об'єкті третього кварталу — спорудженні кормоцеху.

ДАЙ РУКУ,
СУМІЖНИК!

Відсутнє обладнання в повному обсязі і на спорудженні кормоцеху на 200 голів у птахоадгоспі «Богданівський». А, значить, наші суміжники з ПМК-5 тресту «Київське спеціалізоване підприємство» не можуть своєчасно приступити до роботи.

Отже, на мій погляд, давно застаріли і неприпустимі в нових умовах господарювання всі ті законодавчі акти, які регулюють взаємовідносини генерального підрядника з субпідрядними організаціями. По-перше, слід скасувати масу непотрібних умовностей, виконати які і одержати так званий акт передачі фронту робіт на практиці іноді буває просто неможливо. З 1 січня майбутнього року наш колектив має переходити на колективний підряд. Якщо становище не зміниться, тобто всі учасники будівництва не будуть зацікавлені і економічно залежні від своєчасної реалізації будівельної продукції, це «вдарить» не тільки по нас.

Тут треба зауважити, що створення агропрому і передбачає ліквідацію вузьководних інтересів окремих організацій і підпорядкування їх одному господарю. На ділі ж виходить ось що. Наприклад, необхідно побудувати ділянку підземної теплотраси. З'являється субпідрядник № 1 і виконує механізовані земляні роботи. За ним інший, який робить ручні. Третій завозить потрібний залізобетон, четвертий укладає труби, п'ятий їх повинен залізобетонувати, шостий — закопати і т. д. Не дивно, що збоїв тут хоч відбавляй. Через масу об'єктивних і суб'єктивних причин затягуються строки, кульгає якість, порушується технологія, збільшується собівартість робіт. Впевнений, якщо все це виконувала одна організація, то виграш у часі і у вартості був би чималий. Тож розпорядитися всіма наявними технічними і людськими ресурсами облагородити слід дійсно по-господарськи.

Для цього можна було б піти ще далі і створити укрупнені, більш потужні госпрозрахункові організації. Чимало точиться розмов і про організацію проектно-будівельних об'єднань. Тоді б не траплялися випадки, коли на об'єкті згідно БНІП (будівельних норм і правил) всі інженерні мережі передбачено зробити до початку спорудження, а субпідрядна організація поставлена в такі умови, що може включити ці роботи в план лише з 1 січня того року, на який заплановано пуск. (Це пов'язано також з комплектацією матеріалами, якими забезпечуються в першу чергу пускові об'єкти). От і виходить, що фронт робіт на центральній ремонтній майстерні в Літках, кошторисна вартість якої і мільйон карбованців, припадає якраз на зимові місяці. А як проводити земляні роботи в мерзлом ґрунті і звідки брати додаткові кошти, яких, безперечно, потребує збільшення трудомісткості? Таких інструкцій планові органи чомусь не дають.

Ще одна болюча проблема, вирішити яку ми самі не в силах. Це дотримання так званих планових і нормативних строків будівництва. Останніми передбачено побудувати Удальню за 6 місяців. Що і було нами зроблено у Богданівці. Спорудження ж подібного об'єкта у Семиполках розтягнулося на 27 місяців. Вся справа в тому, що замовник — адміністрація птахоадгоспу — виділяв нам протягом 2,5 років то 40, то 50 тисяч карбованців. Освоївши кошти, бригада знімалася звідси на інші новобудови, потім знову поверталася, коли був фронт робіт. Чи сприяло це дисципліні робітників, не кажучи вже про їх моральне задоволення? Здогадатися неважно.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
начальник ПМК-24 тресту «Броварськбуд».
ВІД РЕДАКЦІЇ: Сьогодні всі ми, і керівники і рядові, голосуємо «за перебудову». Переорієнтація економічного зростання з проміжних на кінцеві соціально значимі результати вимагає ініціативи і активності від кожного. Тому будемо раді одержати роздуми інших керівників спеціалістів-будівельників, робітників про те, що заважає їм сьогодні працювати.

На червневому (1987 р.) Пленумі ЦК КІРС наголошувалося на необхідності критично дивитися на стан справ, піддавати об'єктивному аналізу успіхи і прорахунки перебудови.

У зв'язку з цим хотілося б через газету звернути увагу на один принциповий момент. Маю на увазі забезпечення броварчан прохолодними напоями влітку. Якщо сказати коротко, то відповідні служби (управління торгівлі, комбінат громадського харчування) не турбуються про це належним чином. Перебудова ж і сильна тим, що кожен на своїй ділянці роботи повинен працювати ефективніше, результативніше, особливо ж коли йдеться про турботу про людей. У названих організаціях цього не спостерігається.

В окремих гастрономах є точки торгівлі квасом. Але який вигляд вони мають! Бочки іржаві, не пофарбовані, встановлені в місцях, до яких не завжди можливо і підійти. Нерідко тут калюжі води, бруд, не підготовлене як слід обладнання для миття посуду. Та й обслуговування часто не витримує критики.

Питання це ніби і не складне, а вирішується, як бачимо, безвідповідально. То чому б не зібратися керівникам торгівлі і не продумати: де встановити точки по продажу квасу. І обладнати їх належним чином. Щоб радісно очам було і приємно випити склянку квасу. За наукою, гадаю, далеко йдти не треба.

І ще одне. У нашому місті всього дві точки по продажу газованої води. Це автомати на «розвилці» і в районі «Порошинки». Чи не мало? Думаю, що їх можна було б встановити біля окремих автобусних зупинок та в деяких інших багатолюдних місцях.

Не все гаразд у місті і з продажем соків. То самих соків немає, то вода для миття посуду відсутня. Продаж соків, думають треті, справа копійка. То навіщо собі ускладнювати життя? У програші ж всі ми з вами.

А яка думка щодо цього питання у торговельників, всіх тих, кого зобов'язує вирішувати його посада?

М. ДУБРОВСЬКИЙ,
броварчанин.

ЯКЩО ДУША
НЕ ЗАЧЕРСТВІЛА

«Нове життя» стала читати з появою її в продажу в кіосках. Та все ж я не вірю в дієвість газети. Можливо, газета зуміє переконати в протилежному. До речі, і нагода така є.

Не один рік хвилює проблема нашого озера і парку навколо нього, що в кінці вулиці Пушкінської. Це, по суті, єдине місце в Броварах, куди жителі можуть прийти скупатися, відпочити, а то навіть і порибалити. Особливо багатолюдно тут в жарку погоду. Але це, мабуть, і єдиний об'єкт в місті, до якого по-справжньому нікому немає діла. Навіть трагічні випадки на озері нікого не зачепили за живе. Хоча, правда, встановлені попереджувальні знаки «Купатися в озері заборонено».

Висновок тут простий: потрібно зробити так, щоб забезпечити відпочинок на воді.

І ще таке. З усього видно, що і озеро, і парк все ж визнано як зону відпочинку. Тож необхідно подбати про наведення тут порядку. Адже сьогодні можна спостерігати, як мимо відпочиваючих мчаться з ревом мотоциклісти, автолюбители влаштовують тут стоянку. Ті мотоциклісти — в основному юнаки від 16 до 20 років. Як може вплинути на цих «діток», скажі-

мо, жінка? Аж ніяк. Вони ж, відчуваючи вседозволеність і безкарність, зовсім розпещуються. А як тут щодо правил користування транспортом? Цікаво почути відповідь на це запитання від працівників ДАІ.

Любителі швидкісної їзди з'являються здебільшого надвечір, коли і відпочиваючих тут більше. Чи не найчастіше курсують два мотоцикли з різними вершинами — 31-13 КХВ і 34-99 КХВ. А яких тільки мовних перлів можна наслухатися! Але ж поруч — діти. Гадаю, з такими хуліганіями (інакше їх назвати не можна) треба боротися серйозніше, застосовуючи більш жорсткі методи. Чи, може, мліція вважає це дрібницею? Та я впевнена, що від активізації їх дій була б тільки користь. Поки що ж навіть в так звані години «пік» біля озера не зустрінеш мліцейського патруля. Скільки можна на словах перебудуватися? Пора міняти застарілі форми роботи. Якщо, звичайно, душа не зачерствіла...

Думаю, у нашому місті знайдуться люди, яким під силу перетворити «місце відпочинку» в справжнє місце відпочинку.

А. О. ТАРАСЕНКО,
інженер.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

Завідувач конструкторським відділом головного спеціалізованого конструкторсько-технологічного бюро мийного обладнання В. С. Оглобля — компетентний спеціаліст і вмілий організатор. В минулому році відділ, який він очолює, одержав три авторських свідоцтва на винаходи. А вже в першому півріччі цього року колективом подано три заявки і одержано два позитивних рішення на передбачувані винаходи.

За довголітню, плідну працю Віталія Сергійовича нагороджено нагрудним знаком «Винахідник СРСР».

На знімку: В. С. ОГЛОБЛЯ вивчає проект мийного автомата.

Фото Б. Удовиченка.

ЧЕРВОНЕ, ЖОВТЕ, ЗЕЛЕНЕ

У ПОШУКАХ
ПРИГОД

Саме так можна арозуміти окрему категорію водіїв автомобілотранспорту. Бо, як видно із рейдів, дотриманням Правил дорожнього руху заклопотані далеко не всі його учасники. Навіщо, скажімо, власнику «Москвича» В 28—90 КХ В. Ф. Переверзеву з Броварів чекати слухного моменту для проїзду перехрестя, коли бере верх нетерплячка. Тож і вирішив працівник відділу постачання ГСКТБ мийного обладнання продовжити рух на червоне світло світлофора. А заодно розігнати пішоходів, щоб ті в майбутньому навіть при зеленому світлі були більш обачнішими.

Ще більш безпечноше почував себе водій автомата 89—35 КХФ тресту «Укррадгоспспецбуд» С. І. Дмитрук, коли залишав закрити люк за ним техніку, до речі, технічно справну, просто... на дорозі. Ця злочинна безтурботність дорого обійшлася киянину І. М. Перемету, який за темної години розбив об автокран власну легковушку. Тільки завдяки випадковості обійшлося без людських жертв.

Ще, так би мовити, один бік порушень. Як не прикро, але в ці літні дні ще трапляються на автошляхах більш небезпечні злочинці. Ви, напевне, здогадалися, про кого йде річ. Так-так, про друзів «зеленого змія». Саме до таких учасників дорожнього руху і належав не так давно пішоход В. М. Ляхатінов з В. Димерки, який не зумів «розминутися» з легковим автомобілем. Потрапивши під його колеса, він прохмелівся тільки в лікарні.

А мешканця Броварів С. М. Могузку, володаря автомобіля «Москвич» з держномером 79—10 КХЭ співробітникам мліції довелось навіть доставити до медвигвезника. Що ж, це один «яскравий приклад» для наслідування своїм підлеглим подав завідуючий гаражем Броварського ОРПК Цікаво, чи вилічить такий «приклад» певні роздуми з

висновками у керівництві цієї організації?

Ніяк це не можуть розлучитися зі спиртним і окремі мотоциклісти. Так, житель села Рудні Сергій Ковшун вважає, очевидно, що якщо вже поїздку здійснювати напідпитку — то заодно і без держномерів і відповідних документів. Та й він був все ж таки затриманий працівниками автоінспекції. Як і Г. Г. Компанець із Семиполок, який керував у стані сп'яніння мотоциклом «Днепр» (35—68 КХВ).

Ще один характерний для кожного року вид порушень Правил. Це виставлення службового транспорту в особистих інтересах. Інакше чим же все-таки пояснити той факт, що чимало автомашин водії ставлять на ніч у себе вдома, а не в гаражі. Так роблять, наприклад, шофери ремонтно-транспортного підприємства В. М. Слуговича, АТП-23262 М. Д. Кедров, тресту «Теплицьдтехмонтаж» Ю. М. Єфіменко та інші. Як же в таких випадках керівники названих підприємств списують бензин на незаконний автопробіг?

Можна ще і ще наводити факти безгосподарності, окомилування, просто грубих порушень Правил дорожнього руху. Та чи не пора б уже суворіше спитати з тих керівників, хто потурає порушенням? А заодно і з індивідуальних власників транспорту, які всупереч етичним і моральним нормам ганьблять здоровий, тверезий спосіб життя більшістю трудівників. Безумовно, що у цьому плані багато можуть зробити і громадські організації. Скажімо, первинні організації ДТАМЛ, товариства тверезості, а не тільки органи влади. Тільки спільними діями, створюючи нетерпимі обставини щодо будь-яких спроб порушення радянського законодавства, ми зможемо попередити великі біди і людське горе.

М. ГРАБОВИЙ,
державтоінспектор, старший лейтенант мліції.

У БРОВАРИ НА ЯРМАРОК

ПРОГРАМА обласного ярмарку «День побуту-87», про яку заздалегідь широко проінформували жителів міста і району, не залишила сумнівів — там буде цікаво усім. Сьогодні, через кілька днів після його проведення, можна підсумувати, що вдалося його організаторам, а що можна було б зробити краще.

Але давайте повернемося у сонячний ясний суботній ринок 25 липня. Незважаючи на те, що вночі пройшов проливний дощ, який залишив після себе не тільки калюжі, а й додав серйозного клопоту господарям і організаторам, до початку ярмарку майже всюди вдалося навести порядок.

...Ще здалеку видно яскраві рекламні дорожкази, чути веселу музику. Велике містечко з різнокольорових павільйонів на стадіоні «Спартак» хочеться обійти кожному. Роздивляйся, але пильнуй! Ось тут іде жвава торгівля в'язаними виробами Клавдієвської фабрики «Індрикотаж», а поруч можна придбати супутні товари, шкiргалантерею. Спортивне і легке взуття — це вже виробництво обласної фабрики «Ремвзуття», а сучасних фасонів юбки, брюки, сукні для юних пропонує Броварський райпобуткомбінат. Модні у цьому сезоні чоловічі теніски, які привезли побутовики з Білої Церкви, теж охоче купує молодь. Задоволені своїми покупками — бавовняними сукнями в'язальниці ФВДТ Г. Поталчук та Л. Марюга з Гоголева. На жаль, деякі колективи області (наприклад, взуттєвники з Таращі) сподівалися «під шумок» збути продукцію, м'яко кажучи, вторгання до дня. Але в умовах здорової конкуренції їм це не вдалося.

Та ось відвідувачів запрошують до центральної трибуни стадіону. Зараз тут відбувається урочисті обряди «Народження» та «Одруження». Хоч і довелось попощенати головних «героїв» свята, але самі

обряди проведено завідувачою відділом ЗАГС Л. Є. Фроловою щиро, по-материнськи, наче і не було доволу цілого натовпу глядачів. На святково прикрашений поміст запрошують молодих батьків — мільйонера-водія Олександра Петровича та його

рядових послуг, ім, як-то кажуть, видніше. Чим ще порадував або зацікавив броварчан перший обласний ярмарок? Подали від натовпу дитляхи мали можливість познатися на тварин Із Київського зоопарку. Це поні, коза з козенятами, косуля. На жаль, заплано-

чирній одяг. Приємно, що успішно справилися із своєю роллю і броварські закрійники В. Хижняк та О. Новосьолов, які самі показали власні моделі. Цікавим був і парад зачісок. Тут доречно згадати: двох перукарів і манікюрниць, що розташувалися

«Салют» А. Л. Лемпицький, йому замовлено фотографій більш як на тисячу карбованців. Після полудня, коли інтерес до ярмарку став вгасати, підодьорити публіку вирішили самодіяльні артисти з Ірпінського парку культури. Вони запропонували броварчанам театралізовану розважальну програму «Як козаки...».

Відшумів ярмарок. Але варто проаналізувати помилки, без яких, на жаль, не обійшлося. Адже при більш сумлінній підготовці і зацікавленості з боку організаторів вдалося б уникнути багатьох прикрих моментів (ще один з них — відсутність постійного ведучого). І все ж головної мети, заради якої було потрачено чимало зусиль побутовиків області, на нашу думку, досягнуто. Красномовне тому свідчення — широкий інтерес населення до всього, що відбулося на ярмарку, покупки, які зробили відвідувачі (тільки виробів Броварського райпобуткомбінату було продано на 4 тисячі карбованців. А це — майже місячний план роботи одного комплексного приймального пункту на селі). Таким чином, вже наведені цифри прибутків переконливо голосують «за» проведення подібних масових заходів.

Н. ЧЕМЕРИЧЕНКО,
кореспондент «Нового життя».

О. ХАНІН,
громадський кореспондент.

Фото А. Гараженка.

дружину, продавця Любов Романівну Калитинських. Маленький Богдан — друга дитина в сім'ї. Тисячі броварчан стають свідками хвилюючої події — урочистої реєстрації немовляти.

Так само урочисто проведено і обряд одруження. Військовослужбовець Юрій Громницький та оператор Київського радіозаводу Олена Костенко — віднині молоді подружжя. Можна сперечатися, чи тактовно було залучати до цього «таїнства» народження сім'ї стільки сторонніх людей? Звичайно, у камерному виконанні, без мікрофона, такий обряд нічого не втрапить. Але якщо молодожони погодяться взяти участь у цій наочній рекламі об-

ване катання на конику не відбулося (візник пошкодив ногу). Наступного дня, коли йому знайшли заміну, бажаних кататися вже практично не було. (Як і не було, по суті, самого ярмарку. Адже більшість представників побутових підприємств області, розпродавши «ходові» товари ще в суботу, розі-халися).

Наступним масовим виставкою стала демонстрація моделей одягу Броварської і Білоцерківського райпобуткомбінатів, Клавдієвської фабрики «Індрикотаж» та колекції Київського республіканського Будинку моди. Одна за одною виходили манекенщиці, вільно рухалися під музику, демонструючи повсякденний та ве-

в одному з павільйонів ярмарку, виявилось явно недостатньо. «Дефіцит» їх послуг в місті викликав і тут велику чергу. А поруч, де сиділа приймальниця заявок на ремонт телерадіоапаратури, навпаки, було пусто.

Організатори ярмарку роздавали бажаним листівки-анкети. Було б добре, якби їх заповнили і надіслали відповіді у райпобуткомбінат, вказавши на все те позитивне і негативне, що побачили на «Дні побуту-87».

А поки що підемо далі маршрутами минулої суботи. Бажано (переважно діти) фотографувалися біля чучела лоса, хоча й побоювалися його сусіда — дикого вепра. Як повідомив фотограф кооперативу

«Салют» А. Л. Лемпицький, йому замовлено фотографій більш як на тисячу карбованців.

Після полудня, коли інтерес до ярмарку став вгасати, підодьорити публіку вирішили самодіяльні артисти з Ірпінського парку культури. Вони запропонували броварчанам театралізовану розважальну програму «Як козаки...».

Звичайно, не можна обминути ще одного важливого питання, що незмінно турбує всіх учасників кожного більш-менш масового заходу: де перекусити? І тут слід розпочати з недоліків. Адже перше, чого бажає людина у паркий день, — це води-соку, якими можна втамувати спрагу. А ще — морозива (дітлахів з батьками і дідусями-бабусями було тут видимо-невидимо). А цей фактор якраз і не врахували улаштувачі цього масового гуляння. Зате чоловіки мали змогу придбати ще більший «дефіцит» — пиво...

Деякою мірою намагалися урятувати становище працівники комбінату громадського харчування. На відведеному майданчику стадіону розмістилися вигні буфети. Продавці в національному українському вбранні швидко і культурно обслуговували покупців.

Працівники Ідальні № 5 заводу пластмас (завідуючий виробництвом В. І. Дяченко) організували тематичний стіл «Щедре літо». З овочів майстерно зробили фігурку рибилова, човен, вази і кошики, квіти. Багатьом до смаку припала м'ясні і овочеві напівфабрикати, кулінарні і кондитерські вироби. Популярністю користувалися і безалкогольні напої «Тархун», «Дюшес», «Буратино».

В широкому асортименті буфету Ідальні № 6 заводобудівного комбіна-

ту (Р. І. Попова) були овочеві страви. З напоїв — смородиновий, мінеральна вода.

Вітрину буфету Ідальні № 17 заводу порошкової металургії (Т. І. Науменко) прикрасив чудовий коровай.

Багато добрих відгуків і про продукцію буфету Ідальні № 23 автоідприємства № 13209 (завідуюча виробництвом — кавалер ордена Слави третього ступеня М. Г. Гуленко), а також про шашлики з мангалу, якими пригощали всіх працівники ресторану «Пролісок». Всього підприємства комбінату громадського харчування реалізували на ярмарку продукції більш як на 10 тисяч карбованців.

Відшумів ярмарок. Але варто проаналізувати помилки, без яких, на жаль, не обійшлося. Адже при більш сумлінній підготовці і зацікавленості з боку організаторів вдалося б уникнути багатьох прикрих моментів (ще один з них — відсутність постійного ведучого). І все ж головної мети, заради якої було потрачено чимало зусиль побутовиків області, на нашу думку, досягнуто. Красномовне тому свідчення — широкий інтерес населення до всього, що відбулося на ярмарку, покупки, які зробили відвідувачі (тільки виробів Броварського райпобуткомбінату було продано на 4 тисячі карбованців. А це — майже місячний план роботи одного комплексного приймального пункту на селі). Таким чином, вже наведені цифри прибутків переконливо голосують «за» проведення подібних масових заходів.

Н. ЧЕМЕРИЧЕНКО,
кореспондент «Нового життя».

О. ХАНІН,
громадський кореспондент.

Фото А. Гараженка.

НА попередження захворюваності, зміцнення здоров'я та продовження активного довголіття радянських людей спрямована соціальна політика, що проводиться зараз в житті в нашій країні. Вперше проблема здоров'я населення розглядається з широких соціальних позицій, а не як суто медична.

Справді, здоров'я людей тісно пов'язане з питаннями охорони навколишнього середовища, поліпшення умов праці, оздоровлення всієї соціальної інфраструктури (житлово-комунальне забезпечення, громадське харчування тощо). Вирішення їх неможливе без активної участі всіх відомств і служб у виконанні заходів, передбачених комплексною програмою «Здоров'я».

І вже сьогодні можна з певністю сказати, що виконання програми сприятиме поліпшенню здоров'я населення міста і району. Щороку згідно з нею промислові підприємства виконують комплекс природоохоронних заходів обсягом більш як півмільйона карбованців.

Так, наприклад, завод «Торгмаш» у минулому році завершив реконструкцію пилосазовловлюючих установок на обох вагранках, що дозволило оздоровити атмосферне повітря у прилеглий зоні.

Тут же, в цеху пластика, введено в дію установа по спалюванню шкідливих газів, які раніше потрапляли в атмосферу.

У сучасних умовах зростає роль і санітарно-гігієнічної служби, яка покликана здійснювати контроль за виконанням у місті і районі профілактичних санітарно-гігієнічних та протиепідемічних заходів, бути їх організатором. Значне місце в цій роботі займає питання епідеміологічного нагляду з метою попередження інфекційних захворювань. Часто запитується, які ж тенденції у стані здоров'я населення міста і району? Відповідаючи на це запитання, слід зазначити, що чітко простежується щорічне зниження захворюваності інфекційними хворобами. Їх частка серед усіх хвороб ледь перевищує півтора відсотка (без врахування грипу та гострих вірусних респіраторних інфекцій). Зниження досягнуто завдяки копійчій щоденній профілактичній роботі, яку спрямовує і очолює епідеміологічний відділ санітарно-гігієнічної лікарні-епідеміологом Т. В. Журбою. Багато років сумлінно трудяться тут ветерани праці помічники епідеміолога Г. М. Литвиненко, А. С. Павлюк, дезинфектор Г. А. Пінчук.

Сьогодні ж у цілому

під контролем Броварської санітарно-епідеміологічної станції перебуває більше тисячі об'єктів державного санітарного нагляду. Серед них — 54 централізовані системи водопостачання, 60 дитячих дошкільних закладів, 50 шкіл та літніх

ЗДОРОВ'Я НАРОДУ — БАГАТСТВО КРАЇНИ

З СОЦІАЛЬНИХ ПОЗИЦІЙ

оздоровчих закладів, більш як 300 об'єктів громадського харчування і торгівлі, 86 промислових підприємств та інших. Відповідальність за порядок на цих об'єктах лягає на санітарно-гігієнічний відділ СЕС, який багато років очолює компетентний С. С. Сердечний.

Перебудова роботи служби полягає у підвищенні ефективності нагляду. Кінцева мета — не кількість актів, довідок, перевірок, протоколів, а реальне зниження загальної та інфекційної захворюваності. Тож в останні роки спеціалісти-гігієністи стали глибше вивчати захворюваність, умови праці, побуту на об'єктах нагляду. Широко використовують лабора-

торні методи обстежень. Пропозиції служби адміністрації по поліпшенню санітарно-гігієнічного та протиепідемічного стану об'єктів стали більш аргументованими, конкретними. Невпізнано зміцніла матеріальна база санітарно-гігієнічної ла-

бораторії, однієї з найбільших в області. Оснащеність сучасними вимірювальними приладами дозволяє виконувати запланований обсяг хімічних досліджень, освітленості, шуму, вібрації та інших параметрів мікроклімату. Високі професійні знання, досвід, творчість відзначають роботу завідуючого лабораторією П. О. Власюка.

Зросла вимогливість до порушників санітарних норм та правил. Лише за 1986 рік притягнуто до адміністративної відповідальності більш як 400 посадових осіб, 30 об'єктів та дільниць закривали для наведення порядку. Матеріали окремих перевірок заслуховуються на бюро міському пар-

тії, засіданнях виконкомів міської та районної Рад народних депутатів, комітету народного контролю.

Робота санітарного лікаря-гігієніста має свої особливості. Тут потрібна висока професійна компетентність, принциповість, дипломатичний хист, безкомпромисність. У колективі санітарно-гігієнічної служби чимало таких видатних справі спеціалістів. Це Н. М. Соловей, С. О. Гребньова, А. М. Мельникова, З. О. Дубневич, В. К. Борщова, З. С. Запунна, В. Є. Стеценко.

Перебудова роботи служби вимагає докорінної піднести ефективності державного санітарного нагляду, насамперед за об'єктами, що будуються. Важливо вже на стадії відведення земельної ділянки під будівництво, проектування, самого будівництва подбати про здорові, безпечні умови для людей, передбачити комплекс природоохоронних заходів. Тож сьогодні ряд проблем потребує більш активного втручання санітарно-гігієнічної служби. Так, залишається досі невирішеним питання утилізації промислових відходів. Діюче заводи на грані своїх можливостей, а завод порошкової металургії (генеральний забудовник промвузла) з року в рік зво-

лікає проектування ново-

го району питання фактичного рівня забрудненості вододонорних горизонтів нітратами внаслідок багатогорного застосування азотних добрив та зрошування полів стічними водами тваринницьких комплексів.

Вкрай повільно зростає мережа радгоспних водогонів та каналізаційних споруд. Ще досить високим залишається процент населення, що користується питною водою з шахтних та трубчастих колодязів. Якість такої води коливається і залежить від санітарної культури самого населення, атмосферних опадів, якості ґрунтів.

Далеко не скрізь вирішено питання створення безпечних умов праці, вкрай повільно виводяться жінки з шкідливих дільниць на заводах пластмас, «Торгмаш», порошкової металургії та інших. Трапляються випадки залучення жінок до роботи з отрутохімікатами. Розуміємо, що від успішного виконання цих невідкладних завдань значно залежить здоров'я і активне довголіття людей. Тож словенні рішучості добиватися наміченого.

В. ПРОКОПЕНКО,
головний державний санітарний лікар району.

СУВОТНЯ СТОРИЖКА

«ОЛІМП» — спортивний табір районної дитячо-юнацької спортивної школи, який розмістився у Калинівській середній школі. Тут відпочивали кращі спортсмени району та спортивного клубу «Метеор» ЖЕД № 2. Тренерсько-педагогічний колектив зробив усе, щоб час, проведений у таборі, надовго запам'ятовувався юним спортсменам.

Ранкова гімнастика, регулярні тренувальні заняття, що проходили на свіжому повітрі в лісі, на березі Десни під керівництвом досвідчених тренерів Є. Волкова, Є. Шарова, А. Тичинського, О. Ничипоренко, зміцнили здоров'я школярів. А екскурсії, культпоходи, конкурси збагатили світ юних.

КАНИКУЛИ

ДОБРА ЗГАДКА ПРО «ОЛІМП»

Зокрема, весело пройшли спортивні змагання з акробатики, «Веселі старты». А в місцевому будинку культури дітей чекали цікаві кінофільми.

У гостях у таборі побували співробітники Українського музею декоративно-прикладного мистецтва. Вони провели цікаву лекцію, продемонстрували експонати з фондів музею.

Члени районного відділення Всесоюзної спілки філателістів підготували для табору виставку марок. Вона викликала в мешканців «Олімпу» великий інтерес. 23 спортсмени стали членами клубу юних філателістів.

Надовго дітям запам'ятається захоплююча екскурсія в музей народної архітектури та побуту України — селище Пирогово.

Ось і зміна закінчилася. На урочистій лінійці, присвяченій закриттю табору, кращим спортсменам вручені грамоти, призи ДЮСШ. Всі висловлювали також вдячність кухарям Л. Седень, В. Сушко, В. Бобко, спортивному лікарю М. Хорошусі, директору школи М. Юрачу, вчителю А. Музичику за постійну турботу про дітей.

С. ФЕДОРЕНКО.
Фото автора.

М'ясо креветки можна їсти без усяких приправ, але особливо смачні виходять із нього салати — із зеленим горошком, свіжими і вареними овочами, майонезом або сметаною.

САЛАТ РИСОВИЙ З М'ЯСОМ КРЕВЕТКИ

100—150 г м'яса креветки змішують зі склянкою відвареного розсипчастого рису, 1/2 склянки зеленого горошку, рубленим яйцем, додають сіль і перець за смаком, заправляють 1/2 банки майонезу.

САЛАТ ОВОЧЕВИЙ ІЗ М'ЯСОМ КРЕВЕТКИ

Нарізають скибочками 80 г відвареної картоплі та 40 г відвареної моркви, додають 150 г м'яса креветки, 40 г зеленого горошку, по 50 г нарізаних скибочками помідорів і огірків, подрібнену зелень петрушки чи кропу. Заправляють 1/2 банки майонезу.

ЗАКУСКА З М'ЯСА КРЕВЕТКИ З СИРОМ

2 плавлених сирки натірають на крупній тертці, змішують з двома рубленими яйцями і 100—150 г м'яса креветки. Заправляють 1/2 банки майонезу.

Смачне, делікатесне м'ясо креветки зберігають у морозильнику домашнього холодильника і розморожують у процесі приготування.

Смачного вам!

Запрошуємо господарок поділитися своїми рецептами. Чекаємо ваших листів.

З концертом у Славутич

Недавно самодіяльні артисти заводу порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України побували з концертом у Славутичі.

Перед будівельниками нового міста енергетиків виступили танцюристи ансамблю «Барвінок» (керівник Олександра Поліщук) і вокально-інструментальний ансамбль «Гармонія» (керівник Сергій Халаїмов).

Глядачі, а їх зібралось близько семисот, тепло вітали Олександра Фаріна і Валентину Трембач, Людмилу Андрееву і Галину Сафтенко.

Не можна було не замилуватися «Українською сюїтою». Навіть дощ не перешкодив ні артистам, ні глядачам.

У Славутичі наші земляки вперше. Але це — їх чотирнадцятий концерт для трудівників зони ЧАЕС.

Г. КУЛИК.

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ ХТО НАЙСПРИТНІШИЙ?

Нещодавно в нашій регіональній газеті проводився тиждень плавця. Активну участь в змаганнях за його програмою взяли спортивні організації, колективи фізкультурних підприємств і сільрад нашого району.

На блакитних доріжках плавального басейну спорткомплексу «Металург» зібралися найсильніші сільські спортсмени з 18 команд для проведення фінальних запливів.

Відмінну організованість продемонстрували учасники змагань з радгоспів «Літківський», «Великодимерський», «Русанівський», ім. Кірова, імені 60-річчя СРСР. Плавці змагалися на дистанції 100 метрів вільним стилем. Переможцем з результатом 1 хв. 18 сек. став

Сергій Грига («Літківський»). Друге місце зайняв А. Соловей з радгоспу «Русанівський» (1 хв. 21 сек.). На третій сходинці — представник радгоспу імені 60-річчя СРСР І. Харченко з результатом 1 хв. 22 сек.

Переможці нагороджені грамотами і призами райради колективів фізкультури і спортклубів.

Хочу запитати у спортсменів і комітетів комсомолу радгоспу ім. Щорса, Калитянського комбикормового заводу, племптахорепродуктора «Броварський» та інших організацій, чому вони не взяли участі в цьому цікавому заході?

А. ІВКОВ,
головний суддя змагань.

У НАПРУЖЕНІЙ БОРОТБІ

ХІ чемпіонат УРСР з рятувального багатоборства нещодавно відбувся у Ворошиловграді. Київську представництво команду Броварів — переможця обласних змагань.

В програму змагань входило плавання на 200-метрові з перешкодами, буксировка манекена на 50 метрів, веслування на човні на дистанції 150 м з імітацією подання допомоги потоплюючому, подача рятувального круга.

Наша команда в складі Ю. Шаповалова, В. Глобенка, С. Тимченка, З. Денисенко включилася в боротьбу з різними суперниками з усіх областей Укра-

їни, міст Ростова і Талліна. В напруженій боротьбі наші земляки зайняли 8 місце, пропустивши вперед команди Дніпропетровська, Києва, Ворошиловграда, Львова, Івано-Франківська, Одеси, Талліна, Миколаєва.

В особистій першості серед чоловіків відзначився Юрій Шаповалов, зайнявши II місце і прогнавши лідера 4 очка. Броварчани доклали всіх зусиль для хорошого результату команди.

А. САФРОНОВ,
голова райміськради рятування на воді.

ТВІВБАЧЕННЯ

ПОНЕДІЛОК, 3 СЕРПНЯ
І ЗАГАЛЬНОСОЮЗНА ПРОГРАМА ЦТ

- 7.00 «90 хвилин». Ранкова інформаційно-музична програма.
  - 8.35 Фільм «Колі тобі дванадцять років».
  - 9.40 Футбольний огляд.
  - 16.00 Новини.
  - 16.10 Російська мова.
  - 16.40 «Здрастуй, музико!».
  - 17.20 Новини.
  - 17.25 Док. фільм.
  - 18.05 Мультифільм.
  - 18.15 «Будівельник». Прискорення науково-технічного прогресу в будівництві.
  - 18.45 Сьогодні у світі.
  - 19.00 Російські народні пісні співає В. Фтоменко.
  - 19.20 Новини.
  - 19.25 Всі п'єси М. Горького. «Останні». Фільм-вістава.
  - 21.00 Час.
  - 21.40 «Перебудова: досвід і проблеми».
  - 21.50 Продовження фільму-вистави «Останні».
  - 23.00 Сьогодні у світі.
  - 23.15 «Американський співак Біллі Джоел у Москві».
- ПРОГРАМА УКРАЇНСЬКОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ**
- 16.30 Новини.
  - 16.40 Телепост на будівництві другої черги каналу «Дніпро-Донбас».
  - 16.55 Для школярів. «Вариант».
  - 17.30 Талант твої, Україно!
  - 18.30 Чемпіонат СРСР з футболу. «Гурія» — «Динамо» (Київ).
  - 20.15 Акулятина камера.
  - 20.45 На добраніч, діти.
  - 21.00 Час.
  - 21.40 Телефільм «Підліток». 5 серія.
  - 22.55 Акулятина камера. Вечірній випуск.
- ІІ ЗАГАЛЬНОСОЮЗНА ПРОГРАМА ЦТ І ПЕРЕДАЧІ НА КИЇВ ТА ОБЛАСТІ**
- 8.20 Співає і танцює молодість.
  - 8.35 Мамина школа.
  - 9.05 Док. телефільм.
  - 9.25 Виступає камерний хор м. Петровська-Забайкальського.
  - 9.50 Телефільм «Ох, водівиль, водівиль...».
  - 10.55 Наука і життя. Новатори і консерватори.
  - 11.25 Телефільм «Робін Гуд». Фільм 3. «Закохані в нестрель». Фільм 4. «Юрлівський блазень».
  - 13.10 Авторський концерт композитора В. Мухоморова.
  - 16.25 Фільм «Недільний табор».
  - 17.45 Довідкова служба.
  - 18.00 Новини.
  - 18.15 Служку Радянському Союзу!
  - 19.15 Міжнародна панорама.
  - 20.00 Вечірня назка.
  - 20.15 Футбольний огляд.
  - 21.00 Час.
  - 21.40 Програма передач на завтра.
  - 21.45 Фільм «Магістраль».

**Редактор
А. ВОЛОШИНЕНКО.**

Управлінню торгівлі миськвиконкому НА ПОСТІЯНУ РОБОТУ ПОТРІБНІ:

— продавці,
— комірники на продовольчу базу.

За довідками звертатися на адресу: Бровари, вул. Київська, 139, управління торгівлі, відділ кадрів.
Адміністрація.

Миському споживчому товариству ТЕРМІНОВО ПОТРІБНІ ПРОДАВЦІ

в миські магазини «Сільгоспроодукти». Звертатися на адресу: Бровари, вул. Воро夫斯基ого, 16, миське споживче товариство. Відділ кадрів.

Колектив АТП 23262 висловлює щире співчуття водію АТП В. П. ШЕВЧЕНКУ з приводу смерті його батька Петра Петровича.

ПОНАД 15 років працює В. Д. Якуша апаратником електролізу води на заводі порошкової металургії. Василь Дмитрович та його дружина Ольга Олександрівна трудяться в одному цеху, на одному об'єкті. Заводчани добре знають їх як сумлінних працівників, а ще — як активних учасників художньої самодіяльності. Ольга Олександрівна співає в цеховому хорі, але більше ця пара відома як сімейний дует. Василь Дмитрович — гармоніст-виртуоз, прекрасний імпровізатор. Дружина акомпанує йому на бубні.

Та, можливо, навіть на заводі не всі знають, що оті прекрасні варіації, якими зачаровує слухачів В. Д. Якуша, виконує він на інструментах власної роботи. Його гармонії, за свідченням спеціалістів, звучать прекрасно.

З великої любові до музики починалася творчість цієї щедро обдарованої людини.

МУЗИЧНИХ СПРАВ МАЙСТЕР

У далекі сорокові в Зазим'ї почав Василько свої перші музичні вправи. Спочатку на балалайці, а потім, як батько пішов на війну, грав на його гармошці віденського строю. Після війни батько купив нову гармонь, так звану «хромку». Грав на ній, на інших, що траплялися в той час. Їх звучання не задовольняло. Хотілося зробити інструмент на свій смак, який повністю б відповідав запитам, потужному поклику творчої вдачі юнака.

Почав вивчати інструменти, ремонтувати, реконструювати, робити власні. Скільки душі і вміння вкладено в кожну з них. Скільки гармоній, баянів «вилікував», повернув до життя за ці роки!

Василь Дмитрович не

має музичної освіти, ніхто не вчив його нотної грамоти. Секрети улюбленої справи опанував

самотужки. Надійні помічники майстра — його інтуїція, тонкий музичний слух, чутливі пальці, власне терпіння. А ще — звичайний рубанок, фуґанок, тиски, шматок сухої ялини чи вільхи. І з'являється на світ нова гармонія.

Свою любов до музики батько передав і синові. Василь не тільки ім'я батькове перейняв, а й здібності його музичні. Закінчив музшколу, Чернігівське училище по класу баяна.

Звичайно, не дивно, що в сім'ї Якуш всі, від Василя Дмитровича до його онука Сашка, люблять музику. Звучить вона тут постійно. Любить слухати варіації господаря, його пісні, польки, вальси ще один «член» сім'ї — пес Малий.

— Тринадцять років

— СВІТ ВАШИХ ЗАХОПЛЕНЬ

«НОВАЯ ЖИЗНЬ» — орган Броварського городского комитета Коммунистической партии Украины, городского в районного Советов народных депутатов Киевской области. (На українському мові).
Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.
Газета виходить з 17 квітня 1937 года.
Дві виходи: вівторок, середа, п'ятниця, суббота.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.
Телефони: редактора — 4-03-76; відділу партійного життя — 4-04-61; відповідального секретаря, відділу сільського господарства — 4-02-92; кореспондента місцевого радіомовлення — 5-13-91; заступника редактора, відділу промисловості, листів і масової роботи — 4-04-81.

Індекс 61285.
Друк офсетний. Обсяг 1 друкованій аркуш. Тираж 14.740 примірників.
Замовлення № 3367.

Броварська друкарня Київського обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі.
Адреса друкарні: Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.